

שורש (ס) - נצבים - גש"ז

גבאים בסך ק, ג':

= צבאו אג ה' בשמחה, באו לפניו ברננה =

למס] ובמזל תבאים: כבוד אהב אהר צבאו אג ה' בשמחה. וכבוד

פולס] אהב אהר צבאו אג ה' ביטחה. אהר ל איהו: קשה שאתה

צואה ומפלא, 'פא לבך שמה כי לא יאמרו אהר אהר אהר.

וכיון שמהנה אינה מאה על מאה, אלו המצבים המביאה

שמהנה צלמו עליו, לכן אהר הפירעו זה' ל הארץ

ממשון ורועה - צה"ן: שברו לבקבם."

אז הסוף סוף ה, יא'

= צבאו אג ה' ביטחה ואילו ברצנה =

למס] בלעה שאהר צובבים אהר ה' מכליל ויאה' למא

פולס] לא צבבים כהווי ולמא שאתה צולס פמה מה

ש צבבים לעלה ורצנה לו טובה היא, וכו' למעיל

ברצנה לו.

ומה למצו מכאן (ברכה ש'א, ע"א) שאין צומרים

איהרמל איהו מרוב כובד הול. וצ"ל ברצנה,

בתקום שיהי למ רבא ברצנה.

אין צו: צבאו אג ה' בשמחה - אהריות: משכה

יונה של יצ' תיקון ייחלגה, נדלג שמחה.

(2)

נחלני - נח'ב'אר של נק'ר'ר אל ס הנ'ור'ר

← ס'בור ה'ל'נ'ל'ס (נ'ר'ס)

← ס'בור ה'נ'ר'ס

(3)

נ'צגים גשנ'ר

סוף 'אס'ם : ה' זצט'אן טאקער : אויף זאנ'ן קוואל

למנו ז' כב : זאמער אל פרעסע כה אהר ה' בנ' קבור' יסטו
צבר'ים 'צ' א' : בנ'ים אהם ז'ה' אלווק'כס

קולצ ב' כאל כג' : זאדל'ג'ר ז' אלוואס ---
שיר השירים : אונ' זצו'ר' וצו'ר' ז' ---

איונה / צג ⁽¹⁾ אלף אהרז זא'ג'נו איונו יוצר שבוור'ים
שען הם זאמז קבור'ים.

איונו ז'יו אהר'ים ז'ך יום אהרז שאלה
זאולף ז'ון ז'ך זאמז. ז'פ' ז'ה'לכה
אם ז' זצ'ים זצ'רים ז'ך זאמז זאולף'
אז'ך ז'כול ז'ה'כ'ים ז'ה' ז'ה'.

אז'ן זאז'נים זאז'ינו ז'ולא זאז'ינו זאז'ינו
ז'א' איונו. איונו ז'נו ז'וכ'ה ז'ז'ך ז'סיונו
ז'ז'יו ז'ה'ים ז'נו. ז'א י'ז'נו ז'ה' ז'ה'
זאז'ר ז'ול'ינו.

זאז' - ז' אלף ז'ה'ק'לר ז'ון ז'ז' ז'ה'ורה ז'ז'וסס
ז'א איונה ז'ש ז'ו ז'ז'ון - ז'ז' ז'ז'ר ז'אלף ז'ה'ר
איונו ז'א ז'ה'ז'ל - ז'ז'ו ז'ז'ה', קלר ז'ה' ז'ולא
ז'ז'ז'ר ז'ז'ה' ז'ז'ז' ז'ז' ז'ז' ז'ז'ז'ר - ז'ה'ורה
ז'א ז'כול ז'ש ז'ה'ר ז'ה'ז' - ז'ז' ז'ז'ז'ר ז'ז'ז'
ז'ז'ך ז'כ'ר ז'א ז'ז'ז' ז'ז'.

(2) ז'סוז ז'שני ז'ש' ז'ש' :

ז'ה'ה' ז'ון איוש ז'ז'ז'ו - ז'ז'וסס ז'ז'ז'ר
ז'א ז'ז'ז'ר ז'ז' ז'ז' ז'ז'ז'ה'

(5)

נצבים
גב' גלנץ

בפסוק שאם נלכיד בתפילתנו ביום השנה:
'רמ'ו ק'ג':

= כה אמר ה' שכונת' עך אסר נעור'ך אהבת כאלוהיך
לבתך אמר' במצבר בארץ לא זרעה =

בכאן שקבצו אבציה שום ישמול קיבל את התורה